

Děti Afriky

AFRICKÝ ZPRAVODAJ 04/2018

Cesta štědrosti

Ptala se Janka Adameová

Rozhovor s Jakubem Kendziorem, tvůrcem a režisérem, a Hanou Mikešovou, hlavní aktérkou filmu Cesta štědrosti, který jste měli možnost premiérově zhlédnout na posledním setkání Africké sny.

1. Jaké největší obdarování jsi ve svém životě přijal?

Hanka: „Největším darem pro mě je život sám. A potom taky moje rodina.“

Jakub: „Každý z nás přijal do svého života hřivny, které nemají být skryty, ale mají být přínosem pro ostatní. Vnímám, že jsem jich do svého života dostal několik. Jedna z nich, v rámci mého profesního

života, je schopnost vyprávět příběh pomocí obrazů a vizuálních vjemů. Nevím jestli je to jeden z největších darů, ale zatím ho nejvíce používám.“

2. Co pro Tebe bylo tím „naťuknutím“, že jsi se rozhodl/a pustit do projektu „Cesta štědrosti“?

Hanka: „Do projektu „Cesta štědrosti“ jsem se ani tak nerozhodovala zapojit. O čem jsme se rozhodovali s manželem, byla podpora dítěte v Africe a potom také cesta za ním. Součástí té cesty nakonec bylo natáčení tohoto „filmu“. Takže tím, že jsem tam byla, jsem nutně i součástí toho filmu. Jestli je tím myšleno celkové rozhodování o podpoře dítěte, tak to bylo

rozhodnutí naše společné s manželem. Vložit peníze do něčeho smysluplného, co pomáhá a má konkrétní dopad pro konkrétní dítě.“

Jakub: „Díky štedrosti ostatních a fundraisingu jsem i já mohl vycestovat. Když byla možnost jet do Tanzánie, tak jsem to chtěl spojit s mým obdarováním. Zaznamenat jeden příběh lidí, kteří se setkali se štedrostí v jejich životech. Tento příběh pomoci filmu pak sdělit ostatním lidem.“

3. Jaké byly „ahaaa“ momenty, které Tě potkávají během této cesty?

Hanka: „Pokud jde přímo o cestu do Afriky, tak to byl asi jeden velký „ahaaa“ moment. Zamilovala jsem se do té země, do lidí. I to, když jsem měla možnost vidět, že ta pomoc má smysl, někam směřuje. A nejvíc bylo samozřejmě setkání s Tumainim. Bylo rozpačité, ale neměnila bych ho za žádné jiné dítě. A kus mého srdce zůstal tam daleko s ním.“

Jakub: „První moment se stal hned na letišti, kdy mi do letadla odmítli vzít baterku k technice. Musel jsem natáčet na záložní, méně kvalitní techniku. Na místě asi nejví-

ce to, že i v tak chudobně krajině jsou lidé velice štedří k ostatním a potřebným.“

4. Putování po „Cestě štedrosti“ pokračuje. Co bys popřál sobě a svým blízkým, Dětem Afriky a dobrovolníkům na tuto cestu?

Hanka: „Pokud bych si mohla přát něco pro sebe a moje blízké, tak určitě to, aby byla možnost vypravit se za naším Tumainim spolu. Protože zažít to na vlastní kůži, to je prostě nepřenositelné. Dětem Afriky přeju moudrost pro další práci. Umění komunikovat její význam s okolím. A také to, aby děti, které jsou v tomto projektu sponzorství zapojeny, v něm nacházeli nejen materiální zabezpečení, ale aby na té cestě mohli najít i Boha a záchranu v NĚm.“

Jakub: „Nebojte se být štedří. Nebojte se dávat. Nebojte se dávat i v nedostatku. Není to o penězích, ale postoji našeho srdce. Bůh mě nikdy nenechal ve stychu. Používejte svoje obdarování, nezakopajte je pod zem. Překážky posilňují náš charakter, který připodobňujeme Ježíši Kristu. Na cestu štedrosti se může vydat každý z nás.“

Pokračování projektu INVYT+ s Aniela Taska

Drazí,

není žádným tajemstvím, že už delší dobu plánuji svůj návrat do Dongobeshe. Poslední dva roky na tom místě působila dobrovolnice Silvia Žiaková, která v rámci projektu INVYT+ udělala mnoho dobré práce (její příběh si můžete pročíst na <https://invy->

tblog.wordpress.com/). Začátkem podzimu se Silvia vrátila zpátky do ČR. Na výběrovém řízení pro dalšího dobrovolníka INVYT+ jsem byla zvolena já a chtěla bych pokračovat v tom dobrém, co začalo. Jako třeba:

- Zaměřit se na praktickou stránku výuky, pomoci učitelům zprostředkovat potřebné materiály a pomůcky, bez kterých praktická výuka není možná.

- Vytvořit nové a koordinovat již existující volnočasové aktivity pro děti, které pomohou rozvinout jejich talenty, kreativitu a individualitu.

- Stát se kontaktní osobou mezi projektem Děti Afriky a školou LEA, díky tomu bude komunikace mezi oběma stranami kvalitnější a přispěje k celkové efektivnosti projektu.

I když předpokládaný odjezd mám až v březnu příštího roku, dvě třetiny kufru mám už sbaleny. Jsou to ale pouze malé dárečky a školní pomůcky atp. Nevím, jestli mi vůbec zbude místo na ostatní potřeby. V Tanzanii jsem se ale od ostatních naučila, že k naplněnému životu člověk nepotřebuje mnoho. Mohu žít v hliněném domku bez

elektriny a tekoucí vody, ale obklopen láskou a výsledky své práce na Boží vinici. To, co se počítá a co mému životu dává smysl, si nesbalím do kufru. Ale jdu tomu vstříc, tak jako to dělají i mí blízcí a jiní na místech, které pro ně také určil Bůh. Budu vděčná za duchovní podporu, ať už vaše modlitby či slova povzbuzení. Chtěla bych také pokračovat v psaní již zmíněného blogu, kde budu čas od času informovat o aktualitách v projektu. Ráda se podělím i o více informací týkajících se mé služby v rámci INVYT+, pokud byste měli zájem podobné informace obdržet, nebo podpořit projekt finančně napište na můj email: aniela.taska@gmail.com. Dary můžete posílat na účet Děti Afriky. Je možné poslat jednorázový dar, nebo projekt podporovat pravidelně: Číslo účtu: 2900428976/2010; variabilní symbol 820; specifický symbol 017. Za jakoukoliv podporu předem děkuji.

Aniela Taska

Príchod do Maretadu

Autor: Lucia Trnkáčová, dobrovoľníčka INVYT

Pri spomienkach na môj predodjazdový seminár sa musím iba pousmiať. Všetky tie plány, či riešenia, ktoré mi behali v hlave pred odchodom... To nadšenie ako idem pomáhať. Tie príležitosti, ktoré som mala pred očami... Len viete ako je napísané: „Človek v svojom srdci plánuje, ale odpoveď prichádza od Hospodina. Človeku sa všetky jeho cesty zdajú správne, no pohnútky zvažuje Hospodin.“ (Príslovia 16, 1-2)

A tak to aj bolo aj po príchode do Maretadu. Z vysnívaného som sa zobudila do reality. Zo začiatku som sa pokúšala bojovať proti systému, zmeniť všetko čo sa dá, lebo v mojich očiach to bolo správne. Lenže po čase ma to vyčerpalo a zistila som, že sa nedá ísť hlavou proti múru. Možno európska kultúra nie je to najsprávnejšie čo tu teraz treba. Jednoducho som sa musela zastaviť. Hlboký nádech a výdych. Prijal spôsob života v Maretadu taký aký je. Naučila som sa tešiť sa aj z tej najmenšej maličkosti, a nerobiť si ťažkú hlavu z afrického ponímania času. Od chvíle, ako som prijala túto skutočnosť, naučila som sa viac tešiť z maličkostí. Mám viac síl znova vstať a opäť niečo skúšať.

Naučila som sa aj veľkej improvizácii. Napríklad ako keď sa dozviete večer

o 22:00, že ráno vám začína hodina angličtiny. Nik vám pred tým nič nepovedal. Aj by ste sa pripravili, ale momentálne nemáte svetlo, mobil aj notebook sa vám už dávno vybili, takže podmienky na prípravu žiadne. Čo vám ostáva? Prebdetá noc s pár malými nápadmi ako realizovať nadchádzajúcu hodinu. Ale nakoniec všetko drží v rukách a požehná sám Pán Boh.

Častokrát ma pohltí pocit samoty. Hlavne, ak celý deň nesvietilo slnko, a vy nemáte prístup k elektrike. Už o 19:00 je vonku tma, a v podstate dnu nemáte čo robiť. Človek ostáva sám so svojimi myšlienkami v modlitbách. Ale nejakým spôsobom cítim pokoj. Nie taký ako svet dáva. Aj keď som zo samoty niekedy smutná, dobre tak úprimne aj našťavaná, cítim, že Pán Boh ma chce naučiť to, čo je v živote dôležité a na čom skutočne záleží. Boh ma uistil, že vždy mám byť za čo vďačná. Nie je dôležité kde ste, ale s kým ste. A čo som si uvedomila? Nesmiernym Božím darom je, pokiaľ máte rodinu, priateľov, strechu nad hlavou a čo ješť. S Pánom po boku ste neskutočne bohatý človek. A ja som Bohu vďačná za to čo mám. Som vďačná, že tu som, a že môžem byť aspoň maličkou súčasťou projektu Deti Afriky.

Biblické okénko

Autor: Michal Klus

„Duch Hospodinův jest nade mnou; proto mne pomazal, abych přinesl chudým radostnou zvěst; poslal mne, abych vyhlásil zajatcům propuštění a slepým vrácení zraku, abych propustil zdeptané na svobodu, abych vyhlásil léto milosti Hospodinovy.“ (Lukáš 4, 18-19)

Toto je pasáž z proroka Izajáše, kterou použil Ježíš pro kázání ve svém rodném Nazaretě. Přečetl jej a potom se posadil a mlčel. Všichni se na Něj dívali a On stál nic. Potom přidal jednoduchou větu:

„Dnes se splnilo toto Písmo, které jste právě slyšeli.“ Ježíš totiž do světa přinesl tuto změnu. Ta změna jeho příchodem začíná a ještě neskončila. Skončí až na věčnosti, kde už vše bude dokonalé. Nicméně Ježíš započal svoji službu a volá své následovníky, aby přinášeli radostnou zvěst a aby ji také potvrzovali skutkem milosrdenství. A k tomu jsme povoláni. Mluvme o naději, kterou přináší Ježíš Kristus, a přiložme ruku k dílu tam, kde můžeme.

Aktuality

Na konci září se z Tanzanie vrátila Silvie Žiaková. Jsme vděční za její požehnanou službu.

• • •

V polovině srpna vycestovaly dvě dobrovolnice Lucia Trnkócyová a Mária Petrejčíková na svoji osmiměsíční službu do školy Yedi-diass v Tanzanii.

• • •

Dne 14. října proběhly letošní Africké sny s premiérou filmu Cesta štědrosti. V současnosti nabízíme film některým televizím a později knihovnám, školám či dalším institucím. Pokud byste chtěli zorganizovat besedu s projekcí filmu u Vás, ozvěte se nám.

• • •

V minulém zpravodaji jsme Vás prosili o modlitby za doktora Norvalda Yriho. Jak již asi mnozí víte, zemřel po onkologickém

Dr. Norvald Yri

onemocnění dne 12. srpna ve věku 77 let. Děkujeme Pánu Bohu za to, že si ho použil, aby byl požehnáním i pro nás.

Podařilo se nám vydat CD/DVD s písněmi dětí z LEA školy. Písňe si děti samy složily a nacvičily. I hudební doprovod zajišťují samotné děti. Součástí balíčku je tedy jak audio CD, které lze přehrát v jakémkoli CD přehrávači, tak DVD, kde jsou videonahrávky zpívajících dětí. Toto CD/DVD je k zakoupení za 200 Kč a může být dobrým vánočním dárkem pro Vaše blízké. Pokud o ně máte zájem, napište si o ně a my Vám ho pošleme, nebo si ho vyzvednete u nás v kanceláři.

• • •

Sešmáci ze školy LEA mají za sebou závěrečné zkoušky. Výsledkově byli nejlepšími

absolventy z 52 škol v okrese, 3 z 375 škol v kraji a 311 z 10 090 škol v celé Tanzanii. Gratulujeme!

• • •

V lednu pojede do Tanzanie skupinka našich přátel a znovu mohou vzít Vaše dopisy. Děti se na ně moc těší a tak prosíme, připravte dopis do obálky max. A5. Můžete dovnitř vložit malé dárečky, ale prosíme, abyste tam nevkládali nic významně hodnotného, abychom nezavdávali příčinu k závisti. Dopisy nám můžete zaslat poštou v druhé obálce nebo doručit osobně do kavárny Pamoja ve Sborovém centru Hutník v Trčnici a to nejpozději do pátku 4. ledna. Děkujeme.

Děti a přátelé z Dodoma

DĚTI AFRIKY
REVOLUČNÍ 609, 739 61 TRINEC
TEL.: 773 258 720, 608 744 764
EMAIL: DETIAFRIKY@SEZNAM.CZ
WEB: WWW.DETIAFRIKY.CZ

ČÍSLO ÚČTU: 2900428976/2010
VARIABILNÍ SYMBOL 800 - OSOBNÍ PODPORA TANZANSKÝCH DĚTÍ A DALŠÍCH OSOB
VARIABILNÍ SYMBOL 810 - PODPORA TANZANSKÝCH EVANGELISTŮ
VARIABILNÍ SYMBOL 820 - PODPORA VÝJEZDŮ DO TANZANIE
VARIABILNÍ SYMBOL 860 - VŠEOBECNÁ PODPORA INVESTIC DO MISIJNÍCH PROJEKTŮ